

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

III. Inventio sanctæ Crucis. Sicut exaltavit Moyses serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Jo. 3. v. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

sed & velle? Rursus vice versâ alij
initium operis esse à DEO, nobis ve-
rò ejus prosecutionem adscribendam,
sed quomodo, si *DEVS* non solum
operatur velle, sed & *perficere*? De-
nique nonnulli dicunt DEUM opera-
ri in nobis omne bonum, sed ex me-
ritis nostris. quid ita, dum Apostoli
sententiâ etiam *operatur pro bonâ vo-
luntate*? Non potest ullum meritum
gratiam antecedere, cum ab ista sit
omne meritum. Unde vides, quot
sunt verba, tot esse sagittas hic suppe-

ditas ab Apostolo contra
jam animo prævisa. Tu vero
oraculum, æstima, adora, & in
mo mentis sinu reconde, ut
majore studio hoc agas, quod
agendum est, negotium salutis.
etiam hoc agenti tamen iterum
est, tremendum, trepidandum
de te misero fieret, si non ageretur
*justus vix salvabitur, impius
cator nbi parebunt?* i. Per-

4. v. 18.

* * *

III.

Inventio sanctæ Crucis.

*Sicut exaltavit Moyses serpentem in deserto, ita exaltari oportet
filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum, non perdat
habeat vitam aternam.* Jo. 3. v. 14.

1. **C**onsidera illum serpentem æ-
neum, quem Moyses è stipite
suspensum in deserto erexit pro salu-
te aspicientium, fuisse typum mira-
bilem Christi pro te crucifixi. quia,
sicut serpens ille fictitiis non fuit
reus ullius illatæ mortis tot inter fu-
nera à veris serpentibus profecta, &
tamen illi fuit pendendum è Cruce, ut
pro omnibus satisfaceret: ita omni-
no in Christo accidit, unde statim
conjunct *sicut & ita*, ne, dum vides
illum è trunco suspensum, fortè putes
alio modo pendere quàm ejusmodi
serpentem. Pendet ibi non ut iste
duntaxat sine causâ, sed indebitè, ini-
què, & contra omnem legem justitiæ:

*Factus pro nobis maledictum, non
timuit. Gal. 3. Ecce serpentem ille
apparebat serpens, non erat. Falsus
est serpens opere fusorio virtute
ceterum in seipso non modo nihil
habebat noxij veneni, sed nec habere
poterat. Ita omnino Christus in
modo in se nil habebat noxæ, quæ
præferrebat, sed nec habere poterat.
Si illum aspicias in Cruce in forma
peccatoris. In similitudinem carnis
peccati. Rom. 8. v. 3. in se talis non
fuit, sed quasi talis fieri voluit
hoc est, ardentissimæ charitatis, pro
causa, ob quam pendet è Cruce, illa
ipsa est, ob quam serpens ille ignitus
pendit. ille suspensus est, ut*

serpentibus ejus aspectu sanarentur. & Christus crucifixus est, ut simili aspectu sanarentur, qui etiam ipsi mortu serpentum fauciati erant, sed longè peiorum, quales erant tot illorum cupientes pestiferæ, quæ mortem illis afferebant. Itaque etiam tu quamprimum provolutus in genua obtutu fuge in isto tuo Salvatore, ut te sanet, & simul erubescet, quod videas tui causâ modum in stipite pendere instar vilissimi latronis illum Dominum, qui eodem tempore in throno excelso consideret Rex gloriæ.

2. Considera, licet Christus in cruce appareat peccator, qui non est, haud quaquam probro sibi ducere, quod penderet in Cruce, imò in eo se credere exaltatum. *Sicut exaltavit Moyses serpentem in deserto: ita exaltari oportet filium hominis.* Poterat crucifixionem suam mille aliis appellare nominibus acerbitatis, atrocitatis, ignominie, & tamen exaltationem nominavit. hæc erat nomenclatio, quam ferè usurpabat. *Et ego si exaltatus fuero, omnia traham ad me ipsum.* Jo. 12. v. 32. *Cum exaltaveritis filium hominis.* Jo. 8. v. 28. *Oportet exaltari filium hominis.* Jo. 11. v. 32. Adeo honori sibi ducebatur pro te pati. nonne vel hoc solum sufficit ad excutiendum tibi ruborè? Ita est, voluit hac ratione etiam exprimere genus mortis tam notæ, tam publicæ, & manifestæ, qualis est ex altissima trabe suspensum mori. & hæc duabus potissimum causis electa fuit.

Primo ut nemo illam unquam revocare posset in dubium. nam idem

foret de morte atque de resurrectione dubitare. Deinde ut constaret illum æqualiter pro omnium salute mori: *Ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat.* Non ait: *Aliquis*, sed *Omnis*. Serpens ille à Moyle exaltatus in deserto, fuit elatus in sublime, ut omnis populus illum posset aspicere, & eodem modo per sanari. Idem de se ipso Christus disposuit: *Christus ad justitiam omni credenti.* Rom. 10. In alto mori voluit, ut ostenderet se non magis morti pro salute vicinorum, quam procul existentium: *Pacem iis, qui longè, & pacem iis, qui propè.* Eph. 2. v. 17. Penderet in loco omnibus conspicuo, ita, ut non nisi de se ipso queri posset, quisquis in communi omnium servatore figere obtutum vellent. Quid igitur facis? an aspicere illum soles? innumera sunt, quæ animam tuam adhuc opprimunt, infirmitates. Scire cupis, cur ab illis non convalescas? quia oculos non bene defigis in JESU, qui amore tui nudus summa cum ignominia & dolore penderet in ligno Crucis.

3. Considera serpentem in deserto fuisse exaltatum, ut inter tot homines esset pro signo. *Fac serpentem ancum, & pone eum pro signo, qui percussus aspexerit eum, vivet.* Num. 21. v. 9. Ita Christus est in Cruce pro signo, quantum in alto esse positum pro signo tribus modis intelligi potest. Est servire pro vexillo, servire pro scopo, servire quoque pro monstro seu portento horroris. omnia tria significata Christo conveniunt. Est Christus in cruce sua quasi vexillo, pro signo, quia eodem

fuit exaltatus, ut esset quasi Labarum militare Christianis. hoc erant gestura nobilissima personæ, hoc principes, Reges, Monarchæ, ut palam demonstrarent, quæ sua esset gloria, nempe Christus crucifixus. *Qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur.* II. II. v. 10. 2. Est Christus in Cruce sua quasi scopo, *pro signo*. quia eò fuit exaltatus, ut ipse exciperet sagittas nobis debitas. *Posuit me quasi signum ad sagittam.* Thr. 3. v. 12. debebant istæ jam dudum exhauriri, sed nec dum cessant. Ecce quot etiamnum sagittis perunt Regem gloriæ, quia vident illum infami ligno suspensum, quantumvis amore ipsorum pendeat. Ita faciunt hodie Turcæ, ita Judæi, Gentiles, Hæretici, quin etiam tot falsi Catholici, qui leges insanæ suæ Politicæ illis præferunt, quas Christus pronuntiavit, in continendo, cedendo, ignoscendo. quasi leges istæ forent abjectissimæ, quia ab eo nobis relicta, qui demum probrosè in patibulo expiravit. sed ò quàm infelices sunt isti! postea agnoscent, quid sit inde traxisse mortem, unde vitam poterant sperare.

3. Christus in Cruce pendet ut portentum horrois, *pro signo*, quia eò fuit exaltatus, ut verifecutores ejus ope quotidie possent terrefacere & in fugâ avertere copias infernales: *Signum est portentum erit super Ægyptum, & super Æthyopiam.* II. 10. v. 3. Tibi quid est JESUS crucifixus? vexillum an scopus? si scopus: cave ò infelix, quia veniet dies, quo etiam contra te portentum fiet horrois.

4. Considera, quàm eximia charitas, quam Christus Dominus exhibuit, dum in Cruce infans exaltari voluit. adeò fuit exaltatus, ut etiam excesserit. audi loquentem *portet exaltari filium hominis, ut non pereat, sed habeat vitam æternam.* Et quid ejus intererat nos mori, an idcirco decessisset aliquid dignitudine, gloriâ, sanctitate? fuit non minus beatus, quàm est, & tamen de salute nostrâ quasi de re, quæ ad ipsius vitam maximè pertineat. si saltem dicitur portuisse illum pro omnibus in Cruce, ut vicissim nos pro illo mori in Cruce, non adeò mirum retur, quamvis reverâ esset ad personam dignissimum, spectatâ infirmitate, quæ intercedit inter cæcæ, & gregarium, inter pastorem gregem, Principem, & subditum Pontificem maximum, & Ecclesiam suam. Dicere verò: *Oportet mori in Cruce, ut nos vivamus,* nimirum est, quod capi nullo modo potest. hoc enim est agere personam Ducis, Pastoris, Principis, Pontificis, & tamen sic agere non est: *Oportet exaltari filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.* igitur ratione id considerans non stupefctus? serpens ad protegens caput totum corpus telis objicit, & idcirco dicitur symbolum prudentiæ. *Estote prudentes sicut serpentes.* Christus fecit contrarium. ut corp

salvaret, hoc est, reliquam partem hominam, caput seu se ipsum exposuit. a deo in amando etiam excessit ipsius prudentiæ regulas, quas nobis præscripsit. & quale est cor tuum, si non respondeat amori? Tuam tibi serva prudentiam, si erubescas cum ipso quoque evadere in Crucem, & illie mori nudum in summâ humilitate, mori in summâ obedientiâ, mori in summâ abnegatione tuarum cupiditatum effrenium. & hoc erit verè credere in Christum: nam si dicas te credere, & non imiteris, credis ipsum, credis & ipsi, sed non credis in ipsum. Credere in ipsum, ut S. Augustinus loquitur, est in ipso fundare omne suum bonum, nec erubescere ejus sequelam etiam manifestam. & illi, qui hoc agit, promissit hîc Christus vitam æternam: *Ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.* non ait: *qui credit ipsum, aut credit ipsi, sed credit in ipsum.* credere ipsum etiam demonibus commune est. *Et demones credunt, & contremiscunt.* Jac. 2. v. 19. Credere ipsi etiam illi consueverunt Christiani, qui solo intellectu adherent: credere in ipsum tantum veri sectatores solent, qui ipsi etiam voluntate adherescunt.

3. Considera ad perfectè imple-

IV.

Vidi stultum firmâ radice, & maledixi pulchritudini ejus statim.

Job. 5. v. 3.

1. Considera, nomine stulti, de quemcunque impium, sed divitem, uti ex Hebræo colligitur. neque novum est,

dam similitudinem inter exaltationem Christi, & illius ænei serpentis, in quo dudum antè fuit adumbratus, superesse, ut etiam ipse sit exaltatus in deserto. at Christus pro majore suâ ignominia disposuit, ut hoc fieret in facie & ante portam civitatis tam populosæ, qualis erat Jerosolyma, tempore Paschali. sed ne putes etiam in tantâ populi frequentia illi defuisse desertum. heu nimium quantum desertum pro ipso fuit mons Calvaria, ubi se desertum vidit ab Apostolis, desertum ab Angelis, desertum ab ipso Patre suo cœlesti. ubi aliud non audit nisi sibila serpentum, hoc est, blasphemantium, qui ejus desertum magis horridum fecerunt. nec ardens sitis defuit, quâ suspiraret vilem aquæ haustum, nec tamen obrineret. Utinam hoc desertum hodie demum finiarur: sed heu! quam multum illum relinquunt in cruce pendulum, quin vel aspectu oculi dignentur. Nūquid solitudo factus sum Israeli? quare ergo dixit populus meus: *Recessimus, non veniemus ultra ad te?* Jer. 2. v. 31. ne tu quoque tam ingratum te exhibeas illi, qui pro amore tui in Cruce pender derelictus. Beatum te, si illum vivâ fide continuo respicias: miserum vero, si tergum illi obvertere præsumas.

Lanna

Seon

VII

11